

Beskæftigelsesministeriet

Pr. mail til:
shn@bm.dk

cc: rmh@bm.dk

Att. Stig Hansen Nørgaard

16. april 2012

Beskæftigelsesministeriets høringer om forslag til direktiv om håndhævelse af udstationeringsdirektivet, og om forslag til forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser

DOK. NR.:
FAID-6-6818
SAG. NR.:
FAID-6-1264
Claus Ryde

FA har med tak modtaget Beskæftigelsesministeriets høringer om ovennævnte forslag til hhv. forordning og direktiv.

Forslaget til forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser er efter FA's opfattelse problematisk. Det er meget usikkert, om forslaget bringer større klarhed om retstillingen end EU Domstolens afgørelser på området. Udstationeringsdirektivets regler forekommer fuldt ud tilstrækkelige.

Forslaget er begrundet i et ønske om at give udøvelse af kollektive skridt større beskyttelse i EU end etableringsfriheden, den fri udveksling af tjenesteydelser og arbejdskraftens fri bevægelighed. EU Domstolen har slået fast, at der ikke er grundlag for at inddrømme større beskyttelse til udøvelse af kollektive skridt, og FA stiller derfor spørgsmålstegn ved tilstrækkeligheden af den anvendte traktathjemmel for forslaget.

En forordning skal – i modsætning til direktiver – anvendes direkte i medlemsstaterne uden implementeringslov. Derfor er en forordning ikke det rette middel til at opnå de mål, der angiveligt ligger bag forslaget. Forslaget skal skabe klarhed og præcisere retstilstanden efter EU Domstolens afgørelser, og skal samtidig respektere arbejdsmarkedets parters uafhængighed, nationalt forskellige sociale modeller og arbejdsmarkedsordninger. Derfor bør det i stedet overvejes, om en ikke-bindende retsakt ville være mere hensigtsmæssig.

FA har følgende bemærkninger til forslaget til direktiv om håndhævelse af udstationeringsdirektivet:

I forslagens artikel 1, sidste afsnit, står: *"Dette direktiv påvirker på ingen måde udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, der anerkendes i medlemsstaterne og i EU-retten, herunder retten eller friheden til at strejke eller retten til*

frit at tage andre skridt, der er omfattet af specifikke arbejdsmarkedsordninger i medlemsstaterne, i overensstemmelse med national lovgivning og praksis. Det berører heller ikke retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler og retten til at tage kollektive skridt i overensstemmelse med national ret og praksis."

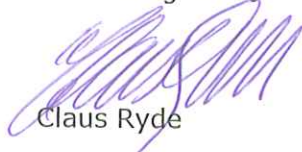
Dette udsagn tegner et forkert billede af forholdet mellem retten til kollektive skridt og Traktatens rettigheder til frit at etablere sig og til den frie udveksling af tjenesteydelser. Retten til kollektive skridt har ikke forrang fremfor Traktatens rettigheder. Formuleringen i artikel 1 bør derfor ændres, så bestemmelsen ikke efterlader tvivl om forholdet mellem de to typer rettigheder.

Artikel 3 bør tydeligt angive, at de oplyste elementer i stk. 1 og 2 udgør en vejledende, ikke udtømmende liste, således som det er beskrevet i redegørelsen for forslaget, s. 14, sidste afsnit.

Artikel 11, stk. 3, nævner fagforeninger specifikt i forhold til at kunne varetage medlemmers interesser i en klage over manglende overholdelse af udstateringsdirektivet. Dette bør ændres til "arbejdsmarkedets parter" idet også arbejdsgiverforeninger må kunne varetage sine medlemmers interesser i forbindelse med klager over manglende overholdelse af direktivet.

FA har ikke yderligere bemærkninger til de to forslag.

Med venlig hilsen

Claus Ryde